

Víkend pred Cibulákom

Martin Butora

Je víkend, vonku je pekne až srdce stíska, cestu z Bratislavy do Modry, podobne ako aj inde na Slovensku, lemujú predvolebné plagáty.

Nebojte sa, hlása jeden z nich, krúžkujte svojho kandidáta. Nechápem celkom, prečo si krúžkovanie kandidáta KDĽ vyžaduje až takú odvahu, ale kým na to prídem, vynorí sa konkurencia: výrazný billboard pozýva na Cibulák. Jednou z duší, ktorá za ním stojí, je divadelník, autor i organizátor Lajo Slimák z občianskeho združenia Pezinské Rozprávkové Divadlo. Aj jeho príbeh má priam rozprávkové rozmery: musel bojovať s neprajnosťou osudu, ale vďaka vlastnej vôli i pomoci priateľov je dnes živo prítomný v pezinskom kultúrnom a spoločenskom živote.

Cibulák neznamena iba obľúbený mastný chlieb s cibuľou predávaný na vianočných trhoch, je to navýsost' letný produkt, divadelný festival spojený s koncertmi, výstavami, debatami a premietaním filmov v celom Pezinku, vonku i vnútri, v zámku, pred parkom i na námestí. Je dokladom čulého komunitného života, ktorý pulzuje aj mimo veľkých volieb. A ktorý má svoje témy, jednou z bolestí je napríklad drastické znížovanie výmery vinohradov. Primátor Pezinka Oliver Solga o tom píše: „Najväčšou plagiou sú domáci nenásytní investori, developeri, čo už dnes vidia malebné malokarpatské svahy zastavané luxusnými vilami.“ Primátor navrhuje vymedziť chránené územie (nielen plochu viníc, ale i priláhlých chránených území, lúk, sadov a predpolí vinohradov) a tým zabezpečiť jeho nedotknuteľnosť aj do budúcnosti.

Posledný mesiac som opakovane dostával z médií otázky o kampani: čo si myslíte, príde ešte nejaký škandál? Keďže to je veľmi ťažké predvídať, odpovedal som zdržanlivo – zatiaľ sa nič také nestalo, na rozdiel od Česka je kampaň u nás vcelku vecná. No veď práve, sťažovali sa niektorí, je to o ničom, nič sa nedeje. Usiloval som sa namietat', že vecnosť má svoje prednosti, ale mediálny priestor ovplyvnený divákom túžiacim po reality show sa dožadovoval svoje: škandály. Viete, povedala mi jedna redaktorka, ktovie, či ľudia pôjdu voliť, ak ich ničím nezaujme. A titulky niektorých správ akoby to priam privolávali: je to nuda, bude futbal, bude teplo, budú záhradky, účasť hlboko klesne...

Takže mi to vychádza tak, že dnes už je pomaly odvaha ísť voliť.

Už sme na to skoro zabudli, ale obrazne povedané, politici a strany, ktoré so širokou občianskou podporou prišli k moci po roku 1998, pozdvihli Slovensko z hroziaceho pádu. Niektorí z nich medzičasom z politiky odišli, aj vďaka oprávnenej nespokojnosti so štýlom politiky uskutočňovanej v rokoch pomečiarovského vládnutia. A predsa nás toto spojenectvo v roku 2006 priviedlo niekde celkom inde než sme boli v roku 1998. Odvaha dnes môže znamenať voliť tak, aby vzniklo spojenectvo, ktoré nám umožní posunúť opäť o kus ďalej. Spojenectvo, ktoré bude citlivé napríklad aj k pezinským vinohradom. A potom, po voľbách, tobôž ak také spojenectvo nevznikne, najst' aj trpezlivosť a vytrvalosť pozerat' sa tomu novému zoskupeniu na prsty.

Večer po návrate nachádzame doma mail. „Vážení, bez dlhých rečí prejdem k skutkom: 24. júna Vás radi uvidíme v Pezinku na Cibuláku. Lajo Slimák“. Život pôjde ďalej. ale aký to bude život, bude závisieť aj od vášho hlasu jeden víkend pred Cibulákom.